

—всичко се оглеждало въ нея. Вечеръ, презъ голѣмитѣ горещини, всички животни—мечки, тигри, лъвове, зайци, змии—отивали да пиятъ вода, но никое отъ тѣхъ не причинявало пакостъ на другитѣ. — Защо? — Всѣко животно се навеждало да пие вода, и следъ като се напивало, доволно си отивало на своето мѣсто. Голѣмата жажда изцѣло обхващала ума на всички животни, и никое отъ тѣхъ не мислило да пакости на другитѣ. Тигри, вълци, мечки, зайци, змии — всички заедно пиели вода. Казвамъ: Има едно мѣсто, дето всички хора могатъ да се разбиратъ. Кое е това мѣсто?—Чистото, кристално езеро. Идете всички при това езеро! То е Божествената любовъ, при която човѣшкитѣ души трѣбва да отидатъ да се напиятъ.—Какъ ще намѣримъ това езеро? — Идете при животнитѣ, тѣ ще ви кажатъ, какъ намиратъ хубавитѣ извори по планинитѣ. Жадната душа сама ще намѣри този изворъ. Душа, която не е жадна, не може да го намѣри.

Сега, помнете следното: когато Богъ започне да работи въ съзнанието ви, това е начало на нѣщата. Началото е добро, и краятъ е добъръ. Каквото е началото, такъвъ ще бжде и краятъ, плодътъ на работата. Богъ казва: „Азъ съмъ алфа и омега, начало и край“. Когато човѣкъ работи въ Бога, той е началото, Богъ е краятъ. Въ Божественото Богъ е началото, а човѣкъ — краятъ. Въ човѣшкото човѣкъ е началото, Богъ — кра-